

BLUDOVICKÝ INFORMÁTOR

Čtvrtletník bludovického sboru Slezské církve evangelické a. v. • leden - březen 2017 • Cena 20,- Kč

Przygody Koziołka Matołka

Dzieci, Rodzice, Babcie i Dziadkowie oraz Sympatycy czytania zeszli się w pierwsze sobotnie popołudnie nowego roku 2017 w naszym kościele podczas czwartej edycji Rodzinnego czytania i śpiewania.

Piękną tradycję rozpoczęły przed czterema laty dwie koleżanki, mamusie, które lubią czytać Jolanta Bałon i Beata Czendlik - Šelová. Projekt rodzinnego czytania i śpiewania ma co roku konkretny cel. Tym razem uzyskane środki finansowe zostały przekazane na dofinansowanie projektu czytanie dzieciom w szpitalach, w ramach fundacji *Celé Česko čte dětem*, której założycielką i prezesem jest pani Ewa Katrušák.

Idea rodzinnego czytania i śpiewania ma wesprzeć rodziców i dziadków by codziennie około 20 minut czytać dzieciom. Regularne głośne czytanie ma ogromne znaczenie dla rozwoju emocjonalnego dziecka, rozwija pamięć i wyobraźnię, uczy myślenia.

W tym roku panie Jola i Beata wybrały do wspólnego czytania i śpiewania urywki z komiksu *Przygody Koziołka Matołka* autorstwa Kornela Makuszyńskiego, składającego się z szeregu obrazków, z których każdy podpisany jest rymowanym czterowierszem. Każdy z nich opowiada kolejny fragment historii. Twórcą rysunków jest

Marian Walentynowicz. Jola odczytała fragmenty o tym, jak sympatyczny koziołeczek wyrusza do miasteczka Pacanów, w którym rzekomo podkuwa się kozy. Po drodze ma mnóstwo przygód, trafia do Ameryki, Afryki, Chin i nawet na Księżyc. W końcu udaje mu się odnaleźć Pacanów, a wtedy dowiaduje się, że nie podkuwa się w nim kóz, a jedynie pracuje tu rodzina kowali o nazwisku Koza (czyli „Kozy kuja”). Koziołek pociesza

się jednak szybko, bo tłumaczą mu, że kozy nie potrzebują podków. By aktywnie wciągnąć dzieci do przygody oraz urozmaicić program Jola miała pełno pytań, na które dzieci z zapałem odpowiadały. Za szybkie i energiczne odpowiedzi dzieci otrzymały piękne nagrody.

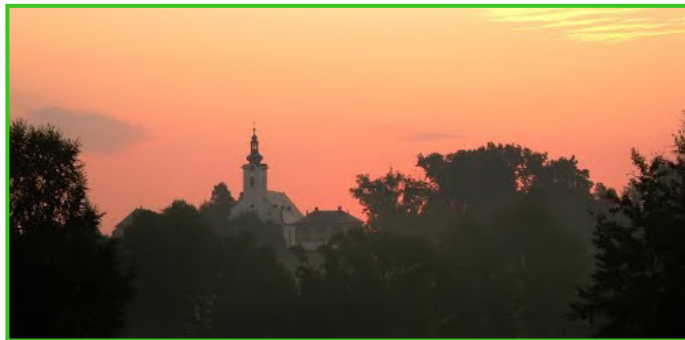

Tekst był tradycyjnie przeplatany kolędami cudownie zaśpiewanymi przez Beatę. Zabrzmiały więc kolędy Chińska (ta spotkała się z największą aprobatą), włoska, amerykańska, francuska i inne zaśpiewane w oryginalnym języku. Do śpiewania chętnie włączyły się dzieci, rodzice i wszyscy zebrani. W wystąpieniu również wziął udział Denis Szalbot, utalentowany pianista, który choruje na jedną z form autyzmu. Podczas spotkania panowała przyjemna i swojska atmosfera. Wszyscy, a szczególnie dzieci, do których było adresowane to spotkanie, byli zadowoleni i pełni wrażeń, zachęcani do czytania. Tą drogą chcemy również podziękować pastorowi Vladislavovi Volnemu za udostępnienie kościoła i za wsparcie tej pięknej idei, która, mamy nadzieję, stanie się tradycją.

- Marta Macurowa i Halina Hekera

Financování církve a sboru – co je jinak od r. 2017?

Vážení členové sboru, rád bych Vám v tomto příspěvku ozřejmil, proč se v poslední době tolik hovoří o finančním zajištění církve, včetně jejich zaměstnanců i jednotlivých sborů a proč se domnívám, že je to téma, které se bytostně dotýká každého z nás.

Nejprve krátký historický exkurz. V roce 1949 začal platit zákon 218/1949 Sb. o hospodářském zabezpečení církví státem. Tento zákon platil s malými úpravami až do roku 2002, kdy byl vydán zákon č. 3/2002 Sb. o církvích a náboženských společnostech. Stát se v něm zavázal přispívat na platy farářů, církevní administrativu, provoz ústředí církví a opravy církevních objektů. V roce 2010 podepsali představitelé církví v České republice tzv. Deklaraci shody o výkonu hospodářského zabezpečení církví a náboženských společností státu v letech 2011-2014. V roce 2012 byl vydán velmi důležitý zákon č. 428/2012 Sb. o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi. Stát v něm vůči církvím deklaroval vůli k naturální náhradě (tzv. restituce), finanční náhradě (tzv. majetkové vyrovnání) a k financování církví na přechodnou dobu.

Nyní zpět do současnosti. Dle zákona z r. 2012 bude stát od r. 2017 snižovat svůj příspěvek na provoz církví každý rok o 5 %. To znamená, že v roce 2030 církev obdrží od státu poslední finanční podporu. Jestliže se máme bavit o konkrétních číslech, vypadá situace následovně. V minulosti přispíval stát na Slezskou církev evangelickou a. v. ročně částkou 28 milionů Kč. Částka se to zdá být vysoká, ovšem zkuste si představit, že je v ní zahrnuta roční mzda pro více než 100 zaměstnanců církve (pastoři, katechetky, kaplanky, misionáři, ekonomičtí a administrativní pracovníci, ale také osoby zajišťující technický provoz církevních budov). V roce 2017 je tento příspěvek poprvé snížen o 5%, církev tedy obdrží pouze 26.6 mil. Kč. V roce 2018 už jen 25.2 mil. Kč.

A teď se podívejme na situaci v našem sboru. Na plný úvazek jsou v něm zaměstnáni pastor, katecheta a kostelnice. Roční mzdové náklady pro tyto tři zaměstnance vychází na 965 tis. Kč. Ministerstvo kultury ještě v roce 2016 přispělo na mzdy částkou 916 tis. Kč. Rozdíl v hodnotě 48 tis. Kč již musel pokrýt sbor. V roce 2017 by tento rozdíl (v případě zachování všech úvazků) činil již 96 tis. Kč. V roce 2018 - 144 tis. Kč a v roce 2019 již neuvěřitelných 193 tis. Kč. Domnívat se, že odchodem kostelnice do důchodu se finanční břemeno pro náš sbor stane lehčí a zvládnutelné, není zcela prozíravé. Jelikož církev jako celek taktéž přichází o finanční prostředky, hodlá přenést zodpovědnost za financování některých svých projektů na sbory. Již nyní řešíme otázku financování nemocničních kaplanů, misionářů, podporu ekonomicky slabých sborů apod.

Jak se k těmto změnám postavit? Zcela jistě bychom neměli propadat panice ani rezignaci. Nekontrolované emoce činí obtížným nejen rozhovor, ale znesnadňují i myšlení. Na sborovém shromáždění zazněla výzva, aby se členové sboru zapojili do diskuse o budoucí ekonomice sboru. Tuto výzvu vítám a všechny, kdo mají nějaký podnětný nápad, prosím, aby jej tlumočili některému z presbyterů. Osobně si dovoluji zopakovat výzvu ze sborového shromáždění, abychom na aktuální situaci reagovali tak, že zachováme výši finančních prostředků, které jsme věnovali sboru v minulých letech. Rozdíl bude spočívat v tom, že dřívější částku vynásobíme počtem dospělých členů rodiny. V budoucnu se asi nevyhneme tomu, že se sbírky na sbor budou konat každou neděli. V divadle nebo koncertní síni přeci také platíme za každé představení. A do obchodu chodíme minimálně několikrát týdně, protože najíst se na měsíc dopředu není možné. Nedokáže to naše tělo ani naše duše. Nejsme tak bohatí, abychom si mohli dovolit nechat se okrádat o své duchovní potřeby. A mít je po ruce není zadarmo.

- Vladislav Volný, pastor

Finanční zpráva 2016

Nejvýznamnější položky příjmů – farní sbor – srovnání s rokem 2015

Rok 2015	
Sbírky na sbor	228 235,- Kč
Sbírky – odvod	20 004,- Kč
Dary na sbor	173 680,- Kč
Církevní úkony	79 950,- Kč
Příspěvky DT	44 400,- Kč
Dotace	10 000,- Kč
Nájmy bytů	96 000,- Kč
Nájem prostor	57 050,- Kč

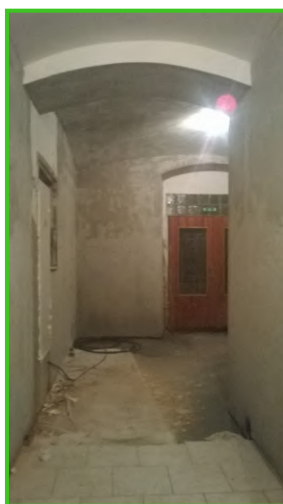
Rok 2016	
Sbírky na sbor	256 289,- Kč
Sbírky – odvod	25 956,- Kč
Dary na sbor	208 350,- Kč
Církevní úkony	85 950,- Kč
Příspěvky DT	43 000,- Kč
Dotace	105 000,- Kč
Nájmy bytů	126 000,- Kč
Nájem prostor	33 412,- Kč

Nejvýznamnější položky výdajů – farní sbor – srovnání s rokem 2015

Rok 2015	
Odvody MPF, MF, ŠkF	278 460,- Kč
Spotřeba energií	111 806,- Kč
Spotřeba materiálu	31 926,- Kč
Opravy	21 048,- Kč
Mzdové náklady	33 876,- Kč
Cestovné	22 505,- Kč
Ubytování DT	41 840,- Kč
Ostatní služby	22 192,- Kč

Rok 2016	
Odvody MPF, MF, ŠkF	366 620,- Kč
Spotřeba energií	114 791,- Kč
Spotřeba materiálu	26 021,- Kč
Oprava kaple Životice	147 614,- Kč
Oprava zvonu	11 553,- Kč
Mzdové náklady	30 345,- Kč
Cestovné	18 561,- Kč
Ubytování DT	45 000,- Kč
Ostatní služby	21 583,- Kč

Rekonstrukce v přilehlé budově fary započala

Účastníci sborového shromáždění se mohli dozvědět, že letos bude probíhat rekonstrukce v přilehlé budově vedle fary. Již o týden později (13. března 2017) se pod okny objevila míchačka, kontejner, ale zejména stavbyvedoucí Bronislav Ciompa, synovec stávající presbyterky, se svými zaměstnanci, kteří se pustili do rekonstrukce vchodu. V čem tato rekonstrukce spočívala? Z chodby v přízemí došlo k úplnému odstranění žulových desek, zničená podlaha byla nově pokryta dlažbou, došlo k obnově elektroinstalace, třešničkou na dortu byla výměna

vstupních dveří. Firemním pracovníkům šla práce pěkně od ruky, a tak již na konci března jsme se my dlouholetí nájemníci dočkali obrovské změny – vstupní vchod krášlí náš domov, do kterého se nám bude další léta radostně vstupovat. Přijďte si jej také prohlédnout.

Děkujeme bludovickému sboru, že tuto nákladnou rekonstrukci zafinancoval.

- Pavlína Volná

Velkopostní pašijový koncert

3. postní neděle, 19. března 2017, byla v bludovickém sboru ve znamení hudebního vystoupení polského smíšeného sboru Collegium Canticorum. Dirigentkou pěveckého sboru je Mgr. Anna Szawińska.

Jde o nejznámější umělecký soubor Těšínského Slezska, který byl založen v roce 1986 v Českém Těšíně a reprezentuje polskou národnostní menšinu žijící v České republice.

Jak již název napověděl, repertoár uměleckého tělesa se týkal pašijové tematiky. Sboristé vystoupili s písněmi, skladbami a básněmi, které popisovaly umučení, ukřižování, smrt a zmrtvýchvstání Ježíše Krista.

V rámci koncertu jsme se zaposlouchali do hudebních děl W. A. Mozarta, Antonína Tučapského, Zoltána Kodályho, Pabla Casalse nebo Goerga Friedricha Haendela a veršů polských básníků Jana Twardowského, Jana Kasprowicza nebo Zbigniewa Herberta. Pašijový koncert znovu připomněl nám posluchačům, že postní doba je časem, ve kterém máme pracovat na proměně a obnově svého života, a stal se pro nás velkým uměleckým a emocionálním zážitkem.

- Pavlína Volná

Aktivity a činnosti bludovického sboru v roce 2017

1. oblast celocírkevní

- 19. – 20. 5. Synod církve
- neděle 21. 5. v 15 h uvedení Mgr. Tomáše Tyrlíka do funkce biskupa v evangelickém kostele Na Nivách v Českém Těšíně
- neděle 17. 9. v 10 h Evangelický den – bohoslužba v Ježíšově kostele v Cieszynie (PL)
- neděle 17. 9. v 17 h koncert Ostravské filharmonie v evangelickém kostele Na Nivách v Českém Těšíně

2. oblast kulturní

- pondělí 10. 4. v 18 h, Hudba pravdy 2017 - duchovní písně velikonočního času; Účinkují: Ensemble FLAIR a BAROQUE
- neděle 14. 5. Martina Kociánová, Kateřina Englichová, zpěv a harfa
- neděle 4. 6. – odpoledne vernisáž dětské tvorby, přehlídka sborových talentů, zahradní slavnost
- sobota 14. 10. Spirituál kvintet

3. oblast personální

- v dubnu odchází kostelnice Mirka Volná do důchodu
- zajištění bohoslužeb, obřadů, pravidelný a sezónní úklid fary a kostela

4. oblast hospodářská

- dokončení rekonstrukce kaple v Životicích
- obnova elektroinstalace fary
- výmalba sál, chodba, klubovna
- obnova vodovodních rozvodů fary
- výměna vstupních dveří Selská 10
- obnova elektroinstalace v přízemí Selská 10

Vážení členové sboru,

ve farní budově na ul. Selské 10 v 1. patře se uvolnil byt. Jedná se o byt 2+1 s velkou chodbou a půdními prostory o velikosti 67 m². Rádi bychom jej nabídli k pronájmu členům sboru, případně osobám, které by se v budoucnu rády podílely na úklidu nebo údržbě farních budov. Cena nájemného bez služeb 4 000,- Kč.

Na slovíčko s paní kostelnicí

Paní Mirku Volnou nemusím sborovníkům z Bludovic představovat, vždyť je v našem sboru aktivní již více než 15 let. 10. duben 2017 se stává v jejím životě důležitým mezníkem, neboť odchází do důchodu.

1. Co konkrétně ve Vašem životě nastane v souvislosti s odchodem do důchodu? Jaké změny vnese tento milník do Vašeho osobního života i do života bludovického sboru?

Na začátku musím říct, že na období důchodu se již dlouho těším, největším důvodem je asi můj ne zrovna dobrý zdravotní stav. Ve skutečnosti zase až tak velká změna to nebude. S vedením sboru jsme se vzájemně dohodli, že budu v dalším období částečně vypomáhat podle potřeby na tzv. Dohodu o provedení práce. Nebude to však již na plný úvazek jako dosud, ale asi na 5 hodin týdně. Z toho vyplývá, že presbyterstvo bude muset zajistit zbývající práce.

2. Vraťme se k počátkům Vaší činnosti v bludovickém sboru. Jak jste se k této práci dostala?

V roce 2001, po odchodu Leszka Krzywonia, mého předchůdce z funkce kostelníka, jsem pobírala invalidní důchod a byla jsem požádána pastorem a mým manželem Rudolfem Volným, který byl v té době kurátorem, zda bych na přechodnou dobu pracovala jako kostelnice. Vedení sboru hledalo v té době někoho na tuto práci, ale to se nepodařilo. Když mi byl koncem roku odebrán invalidní důchod, souhlasila jsem s touto prací i v dalším období. Zdaleka jsem netušila, do čeho jdu.

3. Jakými novými zkušenostmi jste se v bludovickém sboru obohatila? Která oblast Vám přinášela největší radost a proč?

Rozsah mé pracovní náplně je celkem dost obšírný, myslím si, že mnozí sborovníci vůbec nevědí, co vše vykonávám. Od úklidu kostela a farní budovy, sečení trávy, vaření, pečení, šití, praní, žehlení, výzdoby kostela až po natírání oken nebo dveří. Takže dá se říct, že práce ve sboru mne mimo jiné obohatila i tím, že jsem se některé práce musela naučit nebo se v nich zdokonalit. Možná by se zdálo, že při své práci jsem stále mezi lidmi, opak je však pravdou, většinu pracovní doby trávím sama, což pro mne bylo ze začátku dost velké trauma. Na druhou stranu bylo pro mne velkou radostí, že jsem v průběhu těch let poznala

ve sboru spoustu skvělých lidí a navázala nemálo přátelských vztahů. Také jsem díky koncertům pořádaných naším sborem mohla osobně poznat mnoho známých osobností, které jinak vídávám jen v televizi.

4. Jaké jsou Vaše plány do budoucna?

Jak jsem se již zmínila, i nadále chci být ve sboru prospěšná. Jinak si myslím, že jako správný důchodce nebudu mít vůbec čas. Ale vážně, spoustu času mi již nyní zabírá starost o mého nemocného otce, hodně radostných povinností mi přináší také mých šest vnoučat, pečení dortů a perníčků, takže nudit se určitě nebudu.

Závěrem bych chtěla poděkovat pastorovi, presbyterům i všem sborovníkům za krásné vztahy, které jsme po celou dobu měli.

- Děkuji za rozhovor, Pavlína Volná

Poděkování

11. dubna 2017 odchází kostelnice Mirka Volná do důchodu. Nikdo z nás se v areálu kostela nebo fary nevyskytoval v minulých patnácti letech tak často, jako právě ona. Získala si své nezastupitelné místo v týmu nejbližších spolupracovníků pastora.

Její pracovní náplň byla velmi pestrá – mohli jsme ji vídávat ve svátečních šatech jako ceremoniářku při bohoslužbách a obřadech. V úředních dnech velmi dobře zorientovaná

že vyhodnotit existenci či nedostatek zpěv z kůru zazníval při obřadech nejen v letních měsících se ovšem nebála a postavit se – s pomocí sekačky – konala v profesi květinářky a ví, jak náročné je udržovat domácnost o prostory chrámu nebo fary. Pečovala vštěvníci bohoslužeb zaznamenávají četní ani nemluvě. Přeji bychom jí zdraví činnostmi sboru i nadále vypomáhat.

bez problémů zastala práci v kanceláři. Je v archiváliích, během krátkého času dokáže najít příslušný dokument. Její bo vystoupení LAUDATE. vklouznout do pracovního oděvu výzvě rostoucí trávy. Stále více se zdokonaluje aranžérky prostor. Každá hospodyňka čistou a uklízenou. O to náročnější je pečovat o podlahy, nábytek, okna. Jen všímaví námost výměny oltářního prostírání, o číslech písma a nadšení, které by umožňovalo s některými

Paní kostelnice Mirko, za obětavou službu, díky níž v kostele a na faře zůstává na desítkách míst Tvá nezaměnitelná stopa, Ti jménem všech členů našeho sboru upřímně děkuji!

Naše přání vyjadřují slova Žalmy 65: Blaze tomu, koho vyvolíš a přijmeš, aby směl pobývat ve tvých nádvořích. Tam se bude sytit dary tvého domu, tvého svatého chrámu.

Vladislav Volný, pastor

Kazanie Ks. Krystyny Kwarciak, czytelnikom znana z naszej ambony

Drogie Siostry i Bracia,

być może nie zdajemy sobie sprawy jak bardzo boi się, jak niepewnie musi się czuć bohaterka naszej historii. Wie, że jeśli dotknie Jezusa, uczyni go nieczystym, zaszkodzi mu, zniszczy mu reputację, w dodatku sama narazi się na śmieszność i krytykę – ale wie też, że On jest jej jedyną szansą i nie może się powstrzymać, żeby go nie dotknąć.

Robi to delikatnie, po cichutku, po kryjomu. Może nikt nie zauważy?

I rzeczywiście, nikt z ludzi, nikt z tłumu nie zauważa. Ale Jezus – owszem. Odwraca się, staje z chorą kobietą twarzą w twarz i rozpoczyna z nią rozmowę. Zaczyna się najważniejsza rozmowa, najważniejsze spotkanie jej życia. Jeśli ktoś z nas tutaj doświadczył kiedyś takiego spotkania, takiej rozmowy, to wie o czym mówię.

Ja w całej tej historii pragnę zwrócić uwagę na jedną, ważną rzecz: już na samym początku, kiedy kobieta dotyka szat Jezusa czytamy, że zostaje „uleczona”. Przestaje krwawić, otrzymuje to, czego chciała i teraz mogłaby spokojnie wrócić do domu. A jednak postanawia zostać. Kobieta jest już „uleczona”, a jednak dopiero na samym końcu historii Jezus mówi jej „twoja wiara cię uzdrowiła”. Dlaczego? Dlatego, że jest ogromna różnica między „uleczeniem” a „uzdrowieniem”, wielu jest ludzi, którzy zostali wyleczeni, ale nie są zdrowi, nadal cierpią, męczą się i dalej szukają pomocy.

Może nam, lub komuś z naszej rodziny zdarzyło się, że został wypisany ze szpitala po dłuższym pobycie, po poważnej operacji, a na karcie wypisowej było napisane: „pacjent został całkowicie wyleczony”. Człowiek ten nadal źle się czuje, ma bóle, bierze lekarstwa, jest osłabiony. Jest wyleczony, ale jeszcze nie jest zdrowy.

Albo inna sytuacja: do szpitala trafia osoba po próbie samobójczej, z depresją, z nerwicą. Po pewnym czasie pod wpływem lekarstw być może poczuje się lepiej, wyjdzie ze szpitala, ale czy będzie zdrowa? Wystarczy, że wróci do swoich codziennych problemów, a choroba może powrócić...

Dokładnie tak samo jest z naszym życiem duchowym. Wiele osób, wielu z nas, zbliża się ostrożnie, po kryjomu do Jezusa, bo pragnie szybkiej ulgi, szuka szybkiego rozwiązania swoich problemów i często je otrzymuje, ale prawdziwe, głębokie uzdrowienie, prawdziwa przemiana życia już nas nie interesuje, na to nie już mamy ochoty. Jak często odchodzimy od Jezusa, od stołu pańskiego uleczeni, ale nie uzdrowieni.

Kobieta cierpiąca od dwunastu lat na krwotok dotyka Jezusa i natychmiast zostaje wyleczona. Ale wciąż jeszcze nie jest zdrowa. Co robi, żeby zostać przez Jezusa w pełni uzdrowioną? Co robi, żeby usłyszeć słowa: „Córko, wiara twoja uzdrowiła cie, idź

w pokoju.”? Otóż kobieta ta robi trzy rzeczy, bez których uzdrowienie nie jest możliwe: idzie do Jezusa, upada przed Nim na kolana i mówi mu całą prawdę. Jeśli i my pragniemy takiego uzdrowienia, takiej społeczności z Nim, musimy uczynić to samo – najlepiej jeszcze teraz, w tegorocznym poście.

Gdyby jakimś cudownym sposobem do naszego kościoła przyszedł sam zmartwychwstały Jezus, na pewno w wielkim wzruszeniu wszyscy upadlibyśmy przed nim na kolana, tak jak kobieta z naszej dzisiejszej historii. Tak się nie stanie, ale przecież wierzymy, że na każdym nabożeństwie, na każdym spotkaniu „gdzie zbierze się dwóch lub trzech”, tam jest obecny również nasz Pan. Cóż więc stoi na przeszkodzie, by przyjść do Niego, upaść przed nim na kolana? Nie trzeba robić tego dosłownie. Słyszałam o pewnym starszym człowieku, który klęcząc przed ołtarzem przy Wieczerzy Pańskiej, potrafił przysnąć i gdy podchodził do niego pastor, już tylko smacznie pochrapywał. Nie jest ważna pozycja ciała, nie jest ważne co dzieje się wokół nas, ale nasze wewnętrzne nastawienie. Upaść przed Panem, to znaczy w pełni poczuć i doświadczyć, że to właśnie ja jestem ostatnim spośród ostatnich, słabym, nędznym, grzesznym człowiekiem i że na tę moją nędzę i grzeszność nie pomoże żadne lekarstwo, żadna operacja i żaden ziemski lekarz. Jeśli Jezus mnie nie uzdrowi, tak już zostanie, moja dusza, moje serce będzie krwawić, aż wykrwawię się na śmierć.

Kiedy już, tak jak kobieta z naszej historii, przyjdziemy do Jezusa, upadniemy przed Nim na kolana, musimy zrobić też trzeci, najważniejszy krok: powiedzieć Mu całą prawdę. Tak bardzo lubimy mówić pół-prawdy, wyznawać tylko to, co jest nam wygodnie, to czego się tak naprawdę wcale nie wstydzimy.

Jest taka anegdota: pewien parafianin przychodzi do swojego proboszcza, księdza katolickiego, do spowiedzi i mówi: „Ojcze, zgrzeszyłem, ukradłem sąsiadowi ulubionego konia.” Ksiądz patrzy na niego lekko zniecierpliwiony i mówi: „Przecież ten grzech wyznałeś mi już chyba z dziesięć razy! Czemu robisz to znowu?” „A bo, proszę księdza, tak bardzo lubię sobie to przypominać! Wreszcie utarłem nosa temu bogatemu pyszałkowi. Tak wspaniale się wtedy czułem.”

To oczywiście tylko taka zabawna historyjka, ale smutnie prawdziwa. Często i nasza spowiedź przed Bogiem jest powierzchowna, są to tylko puste słowa, że „jestem grzeszny, niedoskonały” – nic konkretnie. Bo gdybyśmy wyznali to, co naprawdę nas męczy, nie daje spokoju – może musielibyśmy coś zmienić? Może musielibyśmy z czegoś zrezygnować. A tego już nie chcemy, tego się boimy. Wyznajemy pół-prawdy i zadowalamy się częściowym wybaczeniem. A przecież na tak nie można żyć. Nie można powiedzieć szefowi, że będziemy „czasami trochę pracować, a trochę nie”,

nie można być do połowy wiernym swojej żonie lub mężowi, nie można być trochę matką, a trochę nie. Trzeba się zdecydować: albo-albo. Tak samo jest w życiu duchowym. Potrzebna jest cała prawda.

Kobieta z naszej historii, kiedy dotyka Jezusa, odkrywa nagle, że jej krwotok, jej choroba ma głębszą przyczynę. Jest już „wyleczona”, ale teraz pragnie także zostać „uzdrowiona” z tego, co powoduje jej dolegliwość – z grzechu, z nienawiści, z zazdrości, ze złości, z obojętności. I dlatego mówi Jezusowi całą prawdę.

Kiedyś czytałam wywiad z chrześcijańskim psychologiem, który potwierdził, że niewyznane winy sprzed lat, tłumiona złość i nienawiść mogą powodować krwawienie. Sam miał takiego pacjenta, lekarze byli bezradni, nie mogli mu pomóc, a mężczyzna czuł się coraz gorzej. Po długiej terapii, pewnego dnia człowiek ten wykrzyczał wreszcie: „A bo tak naprawdę cały mój problem polega na tym, że jestem skończonym draniem, nie ma na świecie gorszego człowieka niż ja”. Na to nieoczekiwane wyznanie psycholog odpowiedział tylko jednym słowem: „Amen.” Bo wiedział już, że jego pacjent jest na najlepszej drodze do uzdrowienia, że właśnie odkrył prawdziwą przyczynę swojej choroby.

My też mamy różne choroby duchowe, mniejsze lub większe, i my też potrzebujemy uzdrowienia. Kobieta cierpiąca na wstydliwą, kobiecą chorobę była w bardzo niezręcznej sytuacji: otaczały ją tłumy, tuż obok stali uczniowie Jezusa, a on sam spieszył się, by pomóc chorej córeczce Jaira, o której słyszeliśmy w kazaniu w zeszłym tygodniu. Taka atmosfera nie sprzyja wyznaniom, to tak jakbyśmy my zaczęli nagle wyznawać nasze grzechy sprzed lat w tłumie przed kościołem, pastorowi, który śpieszy się na kolejne nabożeństwo.

Mimo to kobieta czyni trzy ważne kroki: idzie do Jezusa, upada przed nim i mówi Mu całą prawdę. My jesteśmy w lepszej sytuacji, możemy te trzy kroki uczynić w dowolnym czasie i miejscu, bo nasz Pan czeka i wysłuchuje nas zawsze. Pytanie tylko czy rzeczywiście chcemy zostać uzdrowieni... Amen

Modlitba

Tvé slovo o víře,

*Ježíši, plně se svěřující Otci a Duchu svatému a svěřující Petru, Jakubovi a Janovi
tajemství tvého přebývání v Nejsvětější Trojici jako nejcennější poklad naší víry,
dává pozemské zdraví ženě, jehož se u pozemských lékařů nedomohla pomoci.*

*Ona na cestě k dceři představeného synagogy poznává tebe jako lékaře, lékaře duše,
jenž postupně vede v obou dnešních událostech k jejímu plnému uzdravení.*

*Počíná nejprve vírou nemocné ženy v tebe – dotýká se tvého roucha, věří, že může být uzdravena –
a pokračuje jejím vynuceným veřejným vyznáním víry v tebe.*

*Před ní, uzdravenou na základě víry, tvé milosti, říkáš představenému synagogy,
zástupci všech, kdo dosud by mohli věřit jen na své skutky a chtít se ospravedlnovat
plněním svého Zákona: „Věř!”*

Amen.

BLUDOVICKÉ OZVĚNY

Křty

Štěpán Rajdus,
Rajdusovi Ondřej a Lucie

Eliška Vilímková,
Vilímek Ondřej a Hálková Lucie

Martin Rác,
Rác Tomáš a Vašová Lucie

Nikola Gálisová,
Gálisovi Josef a Denisa

Eliška Fierlová,
Fierlovi David a Marcela

Sofie Gáborová,
Gábor Filip a Balogová Linda

Laura Celińska,
Celińscy Łukasz Marek a Magda

Jašíková Adéla,
Jašíkovi Petr a Monika

Zoja Kaslová,
Kaslovi Milan a Tereza

Gabriela Nella Čonková,
Čonka Zdeněk a Kónyová Sabina

Svatby

Kurota Lukáš a Pavlína, roz. Kramárová
Barták Rostislav a Klára, roz. Niemiecová

Jubilanté

90 let

Nierostková Marie, Havířov – Bludovice
Folwarczna Bronislava, Havířov – Životice

85 let

Ręćmaniková Hildegarda, Havířov – Životice

75 let

Ciompová Pawełka, Havířov – Šumbark
Mrozek Erich, Havířov – Bludovice

70 let

Kosieczová Jiřina, Dolní Datyně
Mrozková Aniela, Havířov – Bludovice

65 let

Fukala Karel, Havířov – Město
Kożusznikowa Krystyna, Havířov

55 let

Rajdusová Jarmila, Havířov – Bludovice

50 let

Pieczka Karel, Havířov – Bludovice

Pohřby

Mgr. Jindřich Neuwirth, 90 let,
Havířov – Podlesí

Anna Bubíková, 86 let,
Šenov

Vlasta Ožanová, 89 let,
Šenov

Anna Boszczyková, 91 let,
Havířov – Šumbark

Ludmila Pawlasowa, 89 let,
Havířov – Bludovice

Olga Janoušková, 74 let,
Havířov – Bludovice

BLUDOVICKÝ INFORMÁTOR - ČTVRTLETNÍK BLUDOVICKÉHO SBORU SLEZSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ A. V.

ADRESA REDAKCE: Selská 12, 736 01 Havířov

REDAKCE: Mgr. Pavlína Volná

SAZBA: Milan Maček